

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/249/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7510213893
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oto Jurčo
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7510213893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ota Jurča a členov senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Miroslava Sogu v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom na Karadžičovej č. 10 v Bratislave, proti žalovanej: U. Š., O.B. B. Y. Č.. XXX, G.: P. Š., O. B. Y. Č.. XXX, v konaní o zaplatenie 481,17 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie č.k. 17C/51/2011-53 zo dňa 26.3.2012 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti, okrem výroku o zročnosti pohľadávky a trovách konania.

V tejto časti z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 315,20 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 28.9.2010 až do zaplatenia a trovy konania 28,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcom rozsahu žalobu zamietol. Rozsudok odôvodnil tým, že žalovaná dňa 3.10.2008 uzavrela so žalobcom zmluvu o pripojení podľa § 43 zák. 610/2003, súčasťou ktorej sú aj Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb. V dodatku k zmluve sa zaviazala, že bude platiť včas cenu služieb podľa zvoleného programu služieb v súlade so zmluvou a Všeobecnými podmienkami a platným cenníkom služieb žalobcu a dodatku k zmluve o pripojení. Žalobca pre žalovanú dodal mobilný telefón Sonny Ericsson K770i black, ktorého nominálna cena v čase uzavretia zmluvy bola 188,87 eur, a to za zníženú cenu 0,03 eura, vrátane DPH. Žalovanej na základe uvedenej zmluvy boli okrem iného vyfaktúrované aj faktúry za hovorné č.:7907323899, ktorá sa stala splatná 27.8.2009 na sumu 67,71 eur, ďalšia faktúra splatná 27.09.2009 znela na sumu 39,76 eur, ďalšia splatná 27.10.2009 na sumu 40,10 eur, 27.11.2009 na sumu 1,66 eur a posledná splatná 27.9.2010 na sumu zmluvnej pokuty 331,94 eura. Žalovaná v priebehu konania nepreukázala, že by uhradila niektorú z uvedených faktúr. Z uvedeného dôvodu vznikol žalovanej vo vzťahu k žalobcovi dlh v sume 149,23 € za poskytované služby, preto súd prvého stupňa do tejto sumy žalobe vyhovel. Žalobca okrem tejto sumy uplatnil aj zmluvnú pokutu v sume 331,94 €. Zmluva o pripojení bola účinná dňom 3.10.2008, takže doba viazanosti žalovanej uplynula dňa 2.10.2010. Zmluva však pre neplnenie povinnosti žalovanou zanikla v októbri 2009, teda po roku od doby viazanosti. S poukazom však na neprimeranosť výšky zmluvnej pokuty k dobe, ktorá do konca doby viazanosti zostávala, ju súd znížil v pomere dĺžky obdobia trvania zmluvy k obdobiu, ktoré zostávalo do doby viazanosti, čo v tomto prípade je presne 1/2-ica, t.j. 165,97 €. Spolu s neuhradenými záväzkami za poskytnuté služby potom celková pohľadávka žalobcu činila 315,20 €. Vo zvyšnom rozsahu súd prvého stupňa, čo do základu žalobu zamietol. O trovách z omeškania rozhodol podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z. účinného od 1.1.2009 a priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania v rozsahu 9 % ročne z priznanej sumy, keď vychádzal z toho, že v prvý deň

omeškania bola sadzba ECB 1 %. Keďže žalobca uplatňoval úrok z omeškania vo vyššej sadzbe, než má podľa zákona nárok, súd aj ohľadom toho nároku, ktorou prevýšil zákonnú sadzbu, žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., keď vychádzal z toho, že plnenie záviselo od úvahy súdu, preto priznal žalobcovi len náhradu za súdny poplatok v sume 28,50 €.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná. Namietala nedostatočné vykonanie dokazovania vo veci, pretože nebola vypočutá ani ona, ani svedkovia, na ktorých existenciu a skutočnosť, že majú u seba potrebné listinné dôkazy poukázal svedok Y. Š., vypočutý v tomto konaní. Uviedla, že všetky potvrdenia a ústrižky o zaplatení dlžnej čiastky na účet žalobcu odovzdala synovi - svedkovi Y. Š. a nevie, kde sa v súčasnosti tieto doklady nachádzajú. Poukázala na to, že žalobca by mal disponovať v svojom účtovníctve úhradami pri jej mene, preto navrhla, aby konajúci súd vyžiadal od žalobcu výpis z účtovnej evidencie na meno žalovanej. Tiež namietala, že súd prvého stupňa nezisťoval príjmové pomery žalovanej, a to, či je schopná jednorazovo uhradiť zo svojho dôchodku súdom uloženú povinnosť. Uviedla, že je dôchodkyňou a poberá dôchodok len vo výške 410,40 € a má náklady na inkaso, vodu, stravu, lieky, energie a platí poisťku, čo presahuje 490 € mesačne.

Žalobca oznámil, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu. Opätovne pripojil výpisy z účtov žalovanej, z ktorých vyplynulo, že žalovaná neuhradila zo žalovanej pohľadávky vo výške 481,17 € do dnešného dňa žiadnu sumu.

Odvolací súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že neboli dôvody ani pre zmenu, ani pre zrušenie rozsudku, pokiaľ ide o základ nároku v napadnutej vyhovujúcej časti.

Je nepochybné, že žalobca predložil dostatok dôkazov na to, aby preukázal svoj nárok, a to pripojenými faktúrami a zmluvami o pripojení, Všeobecnými zmluvnými podmienkami, Cenníkom služieb a dodatkom k zmluve. Naopak žalovaná, ktorá sa bránila tým, že uhradila niektoré platby, túto skutočnosť nepreukázala. Na pojednávaní bol vypočutý syn žalobkyne, ktorý mal mať tieto doklady u seba, ten však tvrdil, že sa doposiaľ nenašli. On, ako svedok, nemôže navrhovať vykonanie ďalších dôkazov, pretože tieto musí navrhnúť účastník konania, v tomto prípade žalovaná, tá sa však pojednávania nezúčastnila. Na pojednávaní bol prítomný len jej zástupca a jeho návrhu na vykonanie dokazovania, teda na vypočutie svedka Y. Š. bolo vyhovené, preto sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno, ktorým by preukázala uhradenie aspoň časti dlžnej sumy, preto správne rozhodol súd prvého stupňa, keď vyhovel žalobe do sumy 315,20 €.

Rozsudok v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, nebol napadnutý, preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v tejto časti rozsudok potvrdil.

Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím o povinnosti zaplatiť pohľadávku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovaná v odvolaní poukazuje na svoje zlé sociálne pomery. Súd prvého stupňa v tomto smere nevykonal žiadne dokazovanie, pretože v priebehu prvostupňového konania na tieto skutočnosti žalovaná nepoukazovala. Nejde tu však o rozhodnutie vo veci samej, preto je odvolací súd toho názoru, že je potrebné tieto pomery skúmať a až potom bude možné rozhodnúť o splatnosti pohľadávky. Skutočnosti uvedené v odvolaní sa javia ako dôvod pre skúmanie sociálnych pomerov na strane odporkyne, preto v časti o splatnosti pohľadávky a o trovách konania odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a v tomto rozsahu vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.